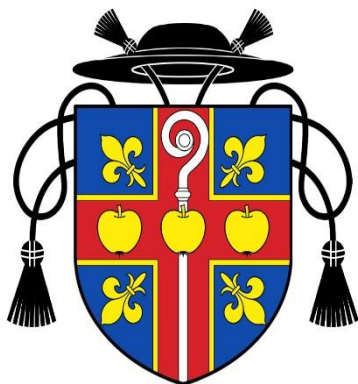

Farní list 102

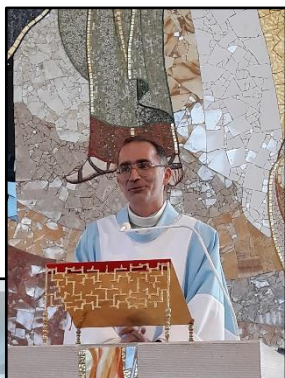
Římskokatolické farnosti Nížkov

Motto:

*„Jak je vzdálen východ od západu, tak od nás
vzdaluje naše nevěrnosti.“
(Žalm 103,12)*

Farní zájezd – Turzovka

Denní modlitba apoštolátu modlitby

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den, přináším ti v něm své modlitby, práce, radosti i utrpení ve spojení s Ježíšem Kristem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje oběť sebe samého za záchranu celého světa. Duch svatý, který jej vedl, kéž je i mým průvodcem a vyzbrojí mě silou pro svědectví o tvé lásce. To vše přináším jako svou nepatrnou oběť spolu s Pannou Marií, matkou našeho Pána a matkou církve, zvláště na úmysly, které nám předkládá Svatý otec a naši biskupové pro tento měsíc:

Říjen 2018:

- **Evangelizační úmysl:** *Aby u mužů a žen zasvěcených Bohu vzplálo misijní nadšení a byli nablízku chudým, vyhnancům a těm, kdo jsou umlčení a nemají slovo.*
- **Národní úmysl:** *Za takové poznání Pána Ježíše, které nám umožní plně se na něj spoléhat.*
- **Farní úmysl:** *Za nemocné a ty, kdo o ně pečují.*

Anděl Páně...

Slovo kněze

Milí farníci,

říjen je měsíc růžencový a také mariánský. Poutním zájezdem na Turzovku, přesněji řečeno na vrch Živčáková nad vesnicí Turzovka, jsme se na mariánskou úctu mohli tak trochu více naladit. V souvislosti s Turzovkou bude toto a možná i nějaké příští číslo nejspíše obsahovat nějaký příspěvek z pera (či možná klávesnice) některého účastníka zájezdu.

Já se tedy omezím pouze na dva postřehy. Předně bych chtěl podtrhnout, to, že i zde Panna Maria vybízí lidi k pokání – k nápravě smýšlení a chování, k životu v duchu evangelia. V jedné vizi ukázala Panna Maria vizionáři Matúši Lašutovi, jak krásný, ba přímo nádherný by mohl svět být, kdyby lidé (více) poslouchali jejího syna. Za zlo ve světě, v naší zemi, v našem kraji i v našich rodinách nejsou zodpovědné ani tak nějaké anonymní síly ve společnosti, ten či onen

politický proud, jako spíše konkrétní lidé. A to i my sami do té míry, do jaké zrazujeme Krista a jeho evangelium. Dobrá zpráva je, že se – díky Bohu – můžeme polepšit.

Jedna farnice (která s námi na Turzovku už kvůli zdravotnímu stavu jet nemohla) mi vyprávěla o tom, jak kdysi při sestupu z vrchu Živčáková v temném lese viděla, jak náhle jedna z žen klekla a začala děkovat Panně Marii. Ta děkující žena prý tam viděla Pannu Marii. Farnice, která mi o tom vyprávěla, prý sama Pannu Marii neviděla, zato ale viděla v temném lesa tři velká světla – a to ať se podívala kterýmkoliv směrem. Později porozuměla tomu, že tato tři světla znamenají Trojjediného Boha. Ano, když jsme opravdu blízko Panně Marii, tak jsme zároveň blízko Bohu. Maria nás nevolá sama k sobě, ale ukazuje nám cestu nejenom k svému a Božímu synu, ale vlastně ke všem osobám Boží Trojice. To je něco, co je asi dobré si připomenout právě na začátku mariánského měsíce.

Poděkování

Pomalu končí funkční období pastorační a ekonomické rady farnosti. Dosavadním členům bych chtěl poděkovat za jejich práci. Bez pomoci členů rady by řada aktivit ve farnosti asi vůbec nebyla možná. Také chci její dosavadní členy a další farníky pozvat ke kandidatuře na příští funkční období. Jirkovi Enderlovi, který teď na čas „změní bydliště“, bych chtěl poděkovat i za jeho obětavou službu animátora.

Děkuji také mužům, kteří opravili střechu farní stodoly na straně u obchodu.

A sluší se také poděkovat místní základní škole za zapůjčení elektrického klavíru pro potřeby naší scholy (která svým zpěvem zkrášluje i akce mimo farnost – např. vítání občánků).

Maria jako vzor náboženské výchovy dětí?

Co myslíte, mohli bychom se ohledně náboženské výchovy dětí něco přiučit od Panny Marie?

My kněží se každý večer jako součást modlitby nešpor neboli večerních chval modlíme také Mariin chvalozpěv „Magnificat“. Tento chvalozpěv začíná slovy „Velebí má duše Hospodina, a můj duch jáásá v Bohu, mém spasiteli, neboť shlédł na svou nepatrnou služebnici ...“

Celé jeho znění je jedním velkým projevem vděčnosti Bohu a zahrnuje jak rovinu Mariina života, tak rovinu záchranné Boží mise v dějinách jejího národa a vlastně celého lidstva.

A toto nám možná – přinejmenším občas – chybí. Chybí nám nadšení z Boží dobroty, vděčnost za to, jak nás Bůh miluje, jak v našich životech jedná. Chybí to nám dospělým i dětem. Většina televizních kanálů, internetových stránek, ale i celá řada lidí, s nimiž se děti setkávají, sice třeba výslovně Boha nepopírá, ale vytvářejí obraz světa, ve kterém není pro Boha místo vůbec, nebo jen někde na okraji. O to více potřebují děti vidět a zažívat, že jejich rodiče, prarodiče, kmotři, pan farář a další křesťané v jejich okolí mají k Bohu živý vztah. Že Boha nejen prosí, když něco potřebují, ale že mu i děkují za rozmanitá dobra, včetně něčeho tak zdánlivě samozřejmého, jako je třeba jídlo. A je hezké, když člověk dokáže – i před dětmi – svoji chválu Bohu i zazpívat.

Ale není to zdaleka jen Maria. Vzpomeňme třeba slova Žalmu 8, kde žalmista žasne:

„Hospodine, Pane náš, jak podivuhodné je tvé jméno po celé zemi.

Co je člověk, že na něho myslíš, co je smrtelník, že se o něho staráš?

Učinils ho jen o málo menším, než jsou andělé, ověnčils ho ctí a slávou,

dals mu vládnout nad dílem svých rukou, položils mu k nohám všechno:

Ovce i veškerý dobytek, k tomu i polní zvířata, ptáky na nebi a ryby v moři,

vše, co se hemží na stezkách moří.“

Ten úžas a vděčnost za Boží dobrotu a péči je něco, co patří k normální židovské víře a snad ještě více k normální víře křesťanské. Učme se tedy Bohu projevovat – i před dětmi – svoji vděčnost. Učme se to nejen kvůli sobě, ale také proto, aby to od nás mohly okoukat právě i děti, na jejichž náboženské výchově nám přece záleží. Duch svatý vedl ve chvále jak žalmisty, tak Pannu Marii, jistě rád povede i nás, když mu k tomu dáme šanci.

P. Zdeněk Sedlák

Akce, události, nabídky, upozornění

- 1. 10. (pondělí) setkání dětí na faře od 17:00
- 5. 10. (pátek) pastorece nemocných (Nížkov); 17:00 tichá adorace a sv. smíření
- 11. 10. (čtvrtek) pastorece nemocných (Buková)
- 12. 10. (pátek) pastorece nemocných (Poděšín + Sirákov);
- 14. 10. (neděle) posvícení – slavnost posvěcení kostela sv. Mikuláše, poděkování za úrodu,
- 15. 10. (pondělí) setkání dětí na faře od 17:00
- 19. – 21. 10. (pátek–neděle) misijní jarmark
- 21. 10. (neděle) misijní neděle, sbírka na zahraniční misie (Papežská misijní díla)
- 27. 10. (sobota) udílení svátosti nemocných při ranní mši sv. (Nížkov)
- 28. 10. (neděle) udílení svátosti nemocných při mši sv. v 10 hod. (Sirákov);
- 29. 10. (pondělí) setkání dětí na faře od 17:00

Úklid fary: 5. 10. Mokrá Jitka, 27. 10. Bruknerová Draha

Změny vyhrazeny

Okénko (nejen) pro mládež – Na čem záleží

Nezáleží na tom, kolik toho vlastníme,
ale na tom, zda z toho, co máme, umíme dávat.

Nezáleží na tom, zda se umíme prosadit,
ale na tom, zda umíme přemáhat sami sebe.

Nezáleží na tom, kolik máme škol a jaké máme znalosti,
ale na tom, jak moudře dovedeme s tím, co umíme, hospodařit.

Nezáleží na tom, zda se sami umíme veselit,
ale na tom, zda dovedeme přinášet radost jiným.

Nezáleží na tom, co o nás říkají lidé,
ale na tom, jací skutečně jsme, jak jsme věrni sami sobě.

Nezáleží na tom, kdy zemřeme,
ale na tom, zda jsme připraveni setkat se kdykoli s Bohem.

(Jaroslav Vracovský: Chaloupky)

Naše dobré jednání není dobré jen pro druhé, ale je dobré i pro nás samé

Roztáhl jsem záclony a podíval jsem se ven z okna teplého a tmavého motelového pokoje. Přál jsem si, aby naše tři malé děti ještě chvílku spaly. Bílé sněhové vločky pomalu usedaly na auta zaparkovaná před motelem. Zimní slunce začalo osvětlovat chladnou a divokou scenérii. Protože jsme se chystali navštívit Carlsbadské jeskyně, oblékli jsme naše tři děti – všechny mladší deseti let – do teplých bund. Všechny tři byly ze sněhu nadšené a těšily se na den, který je čekal. Po snídani jsme je naložili do auta a vyrazili směrem k jeskyním. Sníh foukal přes dálnici, ale nevytvářel na ní souvislou vrstvu. To se ovšem změnilo, jakmile jsme odbočili na vedlejší silnici.

Nepříjemná situace nemusí znepříjemnit celý den.

Před branou, za níž pokračovala silnice do zhruba deset kilometrů vzdáleného parku, stálo auto Národní správy parku. Tři strážci se čvachtali v mrznoucí břečce. Každý z nich se zastavil u jednoho z aut, která stála před námi. Vypadalo to, že někteří řidiči se s nimi prou. Když přišla řada na nás, přistoupil ke mně mladý muž v uniformě strážce parku. Vypadal unaveně. Zdálo se, že je mu zima a že je nervózní. Dovedl jsem si představit, že by se mnohem raději věnoval své obvyklé činnosti, k níž patřilo odpovídat na zvědavé otázky návštěvníků parku. Dnes byl poslem špatných zpráv. „Dobré dopoledne, pane. Je mi líto, ale serpentiny vedoucí do parku nejsou dnes pro auta bezpečné. Park je uzavřen přinejmenším do zítřka. Když si zítra zatelefonujete, dostanete informace o aktuální situaci.“ Nehodlal jsem se s ním o faktech nějak přít. „Děkujeme za zprávu. Musí vám být zima“, odpověděl jsem. Zdálo se, že se mu ulevilo. „Díky, pane. Přeji vám pěkný den.“ Otočili jsme auto a vydali se nazpět k motelu.

Mnohdy stačí udělat jen opravdu málo...

Všiml jsem si, že cestou míjíme kavárnu. „Co kdybychom si dali horkou čokoládu a po ní zamířili na bazén v našem motelu?“ navrhnul jsem. „Hurá, tati! To bude skvělé!“ radovaly se naše děti. Vstoupili jsme do restaurace a ovanula nás vůně horké čokolády a kávy. Bylo tam plno – všude rodiny v zimních kabátech, čepicích a šálách. Když jsme se posadili, vyhlédl jsem z okna na chladnou zasněženou krajinu a uvědomil jsem si, že až se jako rodina budeme cachtat ve vyhříváném krytém bazénu, bude nám mnohem příjemněji než oněm třem strážcům, kteří tam musí celý den trčet. Pak jsem dostal nápad. „Miláčku, co kdybychom těm strážcům dovezli horkou kávu?“ otočil jsem se na svou ženu. „To je dobrý nápad!“ řekla manželka a už objednávala tři kávy s sebou navíc. Naložil jsem kávy na lepenkový tácek a obklopil jsem je smetánkami a baleným cukrem. Nasedli jsme do auta a zamířili k bráně parku. Objel jsem šňůru aut a zastavil u brány. Vzal jsem kávu a šel k nejbližšímu strážci. „Chlapi, musí vám tu být zima. Říkali jsme si, že byste si možná dali kávu.“ Strážce byl evidentně překvapený. Vykoktal: „Opravdu děkuji. Moc děkuji.“ Z auta jsme pak viděli, jak zanesl kávu svým kolegům. Něco se ve mně pohnulo, když jsem se za nimi zadíval. Vidět jejich radostné obličej bylo možná lepší než výlet do kaňonu.

Skutky laskavosti neobdarovávají jen druhé, ale i nás samé...

Proč je nám dobře, když projevujeme laskavost? Proč je to tak překvapivé pro lidi, kteří jsou jejími příjemci? Mám-li být upřímný, musím se přiznat, že někdy bývám stejně otrávený a stejně nepříjemný jako řidiči, kteří se se strážci hádali. Všichni kráčíme životem se svými vlastními plány. Druhé lidi, kteří nám je zkržlí, považujeme za nepřátele, ačkoli oni se mnohdy jen snaží dělat svou práci. Pak se k nim ovšem chováme ošklivě a nedbáme na to, co vlastně prožívají. Mnohokrát vidíme lidi pouze v jejich rolích. Jsou to strážci parku, prodavačky, bankovní úředníci – a kdovíco ještě. Zapomínáme, že jsou to v první řadě lidé – matky, dcery, bratři, přátelé... Onoho dne mi došlo, že když přicházím do styku s lidmi, měl bych chápat, že jsou něco víc než zaměstnanci, měl bych v nich vidět lidské bytosti,

ba dokonce i přátele. A pak nás život začne ještě více těšit! Obdarováním druhého totiž obdarováváme i sami sebe.

zpracováno podle knihy G. Chapmana:

Příběhy lásky, které se skutečně staly,

kteřou vydalo nakladatelství Návrat domů.

zdroj: www.vira.cz, vybrala Jana Vosmeková

Malé katechetické okénko

Milí farníci,

Chtěl bych ve farním listu otevřít malé katechetické okénko. Asi nevyjde v každém čísle, ale myslím, že nám nikomu neuškodí si některé věci připomenout. A začal bych základními pravdami křesťanské víry.

Základní pravdy víry

O níže uvedených tradičních šesti základních pravdách víry můžeme říci, že jsou společné všem křesťanům.

Bůh je jeden.

Bůh je nejvyšší spravedlivý.

Jsou tři božské osoby: Otec, Syn a Duch svatý.

Bůh Syn se stal člověkem, aby nás svou smrtí na kříži vykoupil a navěky spasil.

Duše lidská je nesmrtelná.

Milosti Boží je k spasení nevyhnutelně potřeba.

Bůh je jeden

A není to leccjaký Bůh. Pro dospělého člověka rozhodně nestačí „dětská verze“ prvního přikázání: „V jednoho Boha věřiti budeš“. Proč? Jednoduše proto, že Boha si různí lidé představují různě.

Boha, jak v něho věří křesťané, poznáváme z toho, jak nám o něm vypráví Bible a jak ho z tohoto biblického vyprávění pochopila církev a vyjádřila to v svém učení (a také v liturgii a v modlitbách). Tento biblický příběh a vyprávění o Bohu a jeho lásce k člověku má

svůj vrchol v osobě Ježíše Krista a ve svátostech, které ustanovil. My křesťané věříme, že kromě našeho Boha žádný jiný Bůh neexistuje a pokud si Boha někdo představuje odchylně od naší víry, vyjádřené v Krédu, pak se v těchto odchylkách mýlí.

„Bůh naší víry“ stvořil svět, ve kterém žijeme i nás samotné, a udržuje tento svět v existenci. K základům křesťanské (a také židovské) víry tedy patří přesvědčení, že *celý náš život je Božím darem* a že Božím darem jsou i ty věci, které nás udržují při životě.

Možná to někoho překvapí, ale předmětem naší víry není a nikdy nebylo to, jak přesně byl svět stvořen. Na tuto otázku nám neodpovídá víra ani Bible, ale přírodní vědy. Bible totiž nebyla zamýšlena jako učebnice přírodopisu nebo dějepisu, ale jako láskyplný dopis Boha člověku. Ale to už zabíhám do podrobností, které by mohly přijít na řadu někdy příště.

Pravda nemůže být v rozporu s pravdou

Na závěr se asi hodí uvést jednu logickou zásadu: pravda nemůže být v rozporu s pravdou. Základní pravdy naší víry ani další pravdy o člověku a o Bohu, které nám Bůh zjevil v Bibli, nejsou v žádném případě ani v sebemenším rozporu s pravdami přírodních věd nebo jiného oboru lidského poznání. Pokud se nám zdá, že nějaký rozpor pozorujeme, pak je to proto, že nerozumíme dokonale buď pravdám naší víry či Bible nebo pravdám pozorovaným vědou. Pokud by měl někdo dojem, že takový rozpor pozoruje, necht' se na mne obrátí a pokusíme se nalézt vysvětlení.

P. Zdeněk Sedlák

Modlitba o dar osvícení

Ó Ježíši, pokryj mě svou vzácnou Krví a naplň mě Duchem Svatým, abych mohl rozeznat, zda tato slova pocházejí od Tebe. Pokoř mě v duchu. Přijmi mé prosby s milosrdenstvím a otevři mé srdce Pravdě. *Odpovím i těm nejzavznělejšímu duším, když se budou modlit tuto modlitbu.*

Ježíš Kristus

Svatá Terezie z Avily

Kdy žila: 1515–1582

Liturgický svátek: 15. 10.

Stupeň slavení: připomínka

Patronka: Španělska, karmelitánských společenství, španělských spisovatelů, pomocnice při duchovních krizích, v modlitbě

Terezie byla Španělkou ze šlechtického rodu. Měla mnoho sourozenců a ona byla třetím dítětem. Blízký vztah měla s bratrem Rodrigem, sekterým si čítávali životopisy svatých a chtěli je napodobovat, na zahradě si stavěli chýše a hráli si na poustevníky. Terezie byla sečtělá. Četla i z Bible, jejím oblíbeným příběhem byla příhoda, kdy se Ježíš setkává u studně se samaritánkou a žádá ji o vodu, nakonec však ona žádá jeho o vodu života (Jan 4).

Když bylo Terezii čtrnáct let, zemřela jí matka. Užívala si potom svého mládí. O dva roky později ji proto otec poslal k výchově a studiu do kláštera augustiniánek, ale tamní prostředí jí nedělalo dobře a brzy onemocněla, takže po roce a půl se musela vrátit domů. Neměly to být jediné zdravotní problémy během jejího života...

Zanedlouho poté se rozhodla vstoupit do karmelitánského kláštera. Otec byl zprvu proti, tak Terezie z domu odešla tajně a v klášteře ji přijali. Otec se s jejím rozhodnutím smířil. Koneckonců zanedlouho se o ni zase staral.

Rok po řeholních slibech onemocněla těžkou srdeční chorobou. Ta trvala tři roky a několikrát během ní málem zemřela. Vrátila se domů, ale její stav se stále horšil, měla vysoké horečky, upadala do bezvědomí. V klášteře už jí sestry začaly chystat hrob. Ale ona se jako zázrakem probrala z klinické smrti a pomalu se začala zotavovat. Přála si být převezena zase do kláštera, avšak téměř až za rok mohla vstát z lůžka.

Když překonala další zdravotní potíže, přišla duchovní krize. Nemohla se soustředit na modlitbu a stále ji něco vyrušovalo. Případala si jako nejposlednější ze zatracených.

Takovouto duchovní otupělost a mělkost mohla Terezie zažívat asi dvacet let. Potom padla na kolena před obrazem trpícího Ježíše a zřekla se všeho, co by ji mohlo odvádět od něj. Tehdy se její duchovní život zlepšil.

Měla vidění, zjevení, prožívala mystické zážitky, anděl probodl její srdce hořícím šípem, dostávala se mimo své tělo. Prožívala hlubokou vnitřní modlitbu, kterou vnímala jako základ svého vztahu s Bohem, skrze modlitbu měla s Bohem vztah a mohli být přátelé. Modlitba pro ni byla úkonem lásky a vycházela ze srdce. Její vidění byla i děsivá, viděla třeba peklo a po tomto zážitku slíbila usilovat o co nejlepší život. V klášteře nebyla moc spokojená. Měla dojem, že byla málo přísná klauzura, takže ji i sestry neustále něco vyrušovalo od vnitřního života s Bohem. S několika sestrami se domluvila, že založí novou komunitu, kde budou dbát přísněji na řeholní pravidla a budou žít v chudobě.

První klášter založila v Avile v roce 1562 a ještě téhož roku získaly souhlas. Byla to první reformovaná karmelitánská komunita na světě. O pět let později generální představený povolil zakládání dalších reformovaných klášterů. Ale roku 1575 se generální kapitula usnesla, že další reformy už nebudou. Terezie se musela stáhnout do ústraní a její pomocníci mnohdy skončili ve vězení.

Za dalších pět se ale bosí karmelitáni a karmelitky dočkali vlastní provincie a Terezie se stala hlavní matkou představenou. Znovu mohla zakládat kláštery. Jenže už byla stará a na podzim 1582 začala vykašlávat krev. Zanedlouho na to zemřela. Svůj život, včetně toho duchovního, stihla zachytit v knize *Život*.

„iZIDOOR“

Moje cesta na Vesmír

Jak už se k mnohým z vás dostalo, odcházím na nějaký čas do služby na Diecézní centrum života mládeže Vesmír. Možná ale pořád netušíte, o co vlastně jde, co tam budu dělat a jak jsem se tam dostal. Před pár týdny mě po mši svaté oslovila jedna mladá farnice s tím, co tady dělám, že všichni říkají, že mám být na Měsíci. Tak na Měsíc se opravdu nechystám a ani se nepřipravuji zasednout do rakety a letět mimo zem. Je pravdou, že teď snad budu tak trochu ve vesmírných výšinách, ale to očekávám „pouze“ po duchovní rovině. ☺

Co je vlastně Vesmír?

Především místo setkávání, kde může být člověk sám sebou a nemusí se bát nepřijetí. Po stránce infrastruktury jde o jednu velkou chatu (bývalá německá škola) a cca 10 chatek. V blízkosti tohoto areálu se nachází kostel sv. Matouše, který je v podstatě ruinou, ale kde je pro mnohé mnohem snazší se dostat k podstatě kostela – k setkání se s Pánem Ježíšem. Vesmír cílí především na mladé lidi od 14 do 26 let. Po celý rok je otevřeným prostorem, kam se mladí vydávají ve skupinách (spolča), nebo i jako jednotlivci. Během roku jsou tam tematicky zaměřené víkendy i týdny (sportovní týden, taneční týden, Vesmírný Silvestr, Teenager víkend, Girls víkend, Boys víkend, ...).

Co tam budu dělat já?

Na Vesmíru je po celý rok skupina tzv. týmáků, která je složená ze 4 mladých, hlavního kněze a pomocného kněze. My mladí budeme zaměstnanci biskupství jako pomocní pastorační asistenti. Našimi hlavními úkoly je zásobování, ubytování, zajištění stravy, utváření programu, úklid, spravování webu, částečně účetnictví, vedení liturgie a mnoho dalšího. V případě větších akcí je samozřejmost vytváření externích skupinek na tvorbu programů, pomoc účastníků s úklidem, vařením apod.

Jak jsem se na Vesmír dostal?

Poprvé jsem se na Vesmír dostal v říjnu roku 2017, když jsme společně s Lukášem Vosmekem začínali kurz animátorů. Už od první chvíle na mě to místo dýchalo pokojem. Připadal jsem si tam skutečně jako doma, a dokonce jsem po druhém setkání animátorů při příjezdu podotkl, že jsem zase doma. Už tehdy jsem o službě týmáka přemýšlel, ale připadalo mi jako sci-fi se jím skutečně stát. Potom jsem byl oslovený, zda bych nepomohl s přípravou programu na Vesmírný

Silvestr a já tu výzvu s důvěrou v Boží pomoc přijal. Potom přišla další výzva v podobě režie programu na Diecézní setkání mládeže v Hradci. To už bylo něco, co jsem si nedovedl vůbec představit. To, že budu veřejně předstupovat před cca 800 lidí, bylo dost těžce stravitelné. Ale potvrdilo se mi, že když se dám Bohu jako nástroj, on si mě použije lépe, než si umím představit. Na „Diecézku“ jsem hrál ve scéně tělocvikáře, kterému se podařilo rozhybat celý sál hradecké filharmonie, a to včetně našeho biskupa Jana Vokála. Když na Vesmíru proběhlo naše poslední setkání animátorů ve školním roce 2017/2018, oslovil mě Tomáš Hoffmann (hlavní kněz DCŽM Vesmír) s tím, jestli bych nechtěl dělat týmáka. Samotného mě překvapilo, jak v klidu jsem tu nabídku přijímal. Asi měsíc před tímto jsem s Lukášem V. řešil, jestli bychom si dokázali představit práci v týmu a já mu tehdy říkal, že bych si o ni nikdy neřekl, ale kdyby mě Tomáš H. oslovil, hodně vážně bych o tom uvažoval. To jsem se ale ještě dozvěděl, že chvilku poté, co mě Tomáš H. s tímto oslovil, za ním přišly holky z Diecézního centra pro mládež a navrhovaly mu, aby mě v tomto oslovil, aniž by tušily, že už se tak stalo.

Nastupuji v pondělí 1. října, proto se s vámi chci tímto rozloučit a popřát Boží požehnání, zároveň ale poprosit za modlitby pro mě i celý tým Vesmíru. Pokud budu tuto službu zvládat, budu tam minimálně do srpna 2019. Pokud to budu stíhat, rád Vám občas něco napíšu do Farního listu. Budu moc rád, když za mnou z farnosti na nějakou akci přijede naše mládež. Víím, že je to od nás daleko, ale je to ta nejlepší investice pro rozvoj po duchovní stránce. Pokud se naši mladí neseťkají s Bohem na Vesmíru, tak už nevím, kde jinde. ☺

Jiří Enderle ml.

Boží ruce

Učitel cestoval se svým žákem, který se mu měl starat o velblouda. Jednou večer byl žák tak unavený, že hned po příjezdu do hostince usnul a velblouda nepřivázal.

Před usnutím se pomodlil: „Bože, postarej se o toho velblouda. Svěřuji ho do tvých rukou.“

Druhý den ráno byl velbloud pryč.

„Kde je velbloud?“ ptal se učitel.

„Nevím,“ odpověděl žák. „To se musíš zeptat Boha. Včera jsem mu našeho velblouda svěřil. Jestli utekl, tak to není moje vina. Já jsem Bohu jasně řekl, aby se o něj postaral a ty mi přece vždycky říkáš, abych Bohu ve všem důvěřoval.“

„Bohu máš opravdu nade všechno důvěřovat, ale nejdřív musíš velblouda uvázat,“ odpověděl mistr. „Bůh na to totiž nemá jiné ruce než tvoje.“

*Jenom Bůh může dát víru,
ale ty o ní můžeš dát svědectví.
Jenom Bůh může dát sílu,
ale ty můžeš být oporou.
Jenom Bůh je světlo,
ale ty ho můžeš zapálit v lidských očích.*

(Bruno Ferrero: Další příběhy pro potěchu duše)

Světová válka

(Poslední ukázka z farní kroniky o sto let starých událostech první světové války)

- Dne 23. 8. 18 nad Vídní cizí letadla. Vídeňští obyvatelé ze zvědavosti vybíhali ven, aby je viděli, ač vydán rozkaz, aby se každý ukryl. Docházejí zprávy o vítězných českých legiích ve Francii. Málo hub, borůvek i brusinek.
- 29. 9. 18 Zastaveny válečné operace v Bulharsku. Podepsáno příměří.
- Rozmáhá se v okolí chřipka. Sklizeň brambor ani ne prostřední. Zmrzlá na jaře žita nepatrně sypou. Obec žádá obilí k setí.
- 3. 10. 18 Vojenské hlídky hledají dezertéry. Jest jich zde dost. Říkají jim „zelená garda“.
- 4. 10. 18 Zase hlídka: četník a 8 vojáků. Prohlídka po staveních. Dezertéři utíkají.

- Dne 8. 10. 18 Dva pohřby ze Sirákova zemřelých na chřipku.
- 10. 10. 18 Německo dostalo zamítavou odpověď k nabídce mírové.
- 14. 10. 18 Započato v Nížkově se stavbou transformátoru pro zařízení světla elektrického před domem Františka Vojtíška čís. pop. 1.
- 14. 10. 18 Turecko uzavřelo mír. Rakousko přijímá zásady amerického prezidenta Wilsona.
- 28. října 1918 Dnes o 11 hod. dopoledne prohlášena na Václavském náměstí v Praze samostatnost českého státu.
- 2. 11. 18 Schůze v Polné, kde volba místního národního výboru. Úřady vzaty do slibu.
- 3. 11. 18 Z nařízení biskupského sloužena slavná děkovná mše sv. za nový stát. Ku konci: Kde domov můj.

Jaroslav Jelínek

Farní zájezd - Turzovka

Děkujeme Matce Boží za ochranu a požehnání, které nám vyprosila 15.září při pouti na Turzovku a všem, kdo se nemohli poutě zúčastnit, přinášíme ....

Zjevení Matky Boží v Turzovce – poselství Panny Marie

První zjevení Panny Marie Matúši Lašutovi na hoře Živčák se událo 1. června 1958. Poselství Panny Marie však neztratilo na aktuálnosti ani dnes a nepozbude na aktuálnosti ani v budoucnu.

Panna Maria nás vyzývá k pokání! Matúš Lašut to označil za hlavní důvod zjevení Matky Boží. Přirovnává pokání k inventuře lidského srdce. O pokání mluvila Panna Maria už v roce 1858 v Lurdech, kdy se zjevila chudé dívce Bernardetě. Své naléhavé poselství zopakovala v horách slovenské Kysuce o sto let později a k pokání vyzývá neustále.

Kdo v dnešní době činí skutečné pokání? Téměř nikdo, jak sděloval Matuš Lašut a dále říká: „Co znamená pokání? Vzdej se všech chyb, které máš! O pokání můžeme hovořit teprve tehdy, když si upřímně uvědomíme, kolik zla každý z nás za sebou ve svém životě zanechal, kolik bolestí svému okolí způsobil.“

Ve většině mariánských zjevení zaznívá naléhavá výzva k modlitbě růžence a k pokání. Konat dobro z lásky, za všech okolností a všude. Panna Maria nám chce zajistit štěstí, pokoj, zdraví, a především spásu duše. Dosáhnout jí můžeme především pokáním, odložením svých chyb, a to jak v činech, tak v myšlenkách. Pokání si však nesmíme plést s nějakou formální povinností, účastí na svaté zpovědi nebo několikrát ročně na eucharistii. Matka Boží vyžaduje v turzovském poselství ústy Matuše Lašuta všeobecné pokání, konané na každém místě našeho života – doma i v kostele, na ulici, v práci, v přírodě i v hospodě. Ve své výzvě nabádá člověka k čestnému životu, možná bychom mohli říci k nejčestnějšímu způsobu života, jakého je člověk schopen. Nejenom modlitbou, ale především skutky.

Stejně, jako se Matuš Lašut stal viditelným svědkem Panny Marie a jejího Syna, viditelným svědkem Božím, stejně jako on v životě neváhal, totéž žádá Panna Maria od nás. Neodkládejme pokání na stáří, začněme hned, právě teď, říká Matuš Lašut, i proto, že pokání nám právě teď přinese lepší život.

Jestliže je pro nás všeobecné pokání životní nutností, je pro každého z nás stejnou nutností **duchovní zastavení**. Panna Maria nám v turzovském poselství říká: „Zastav se a zamysli se, kam jdeš. Uvědom si, jestli bude vůbec nějaký zítřek i pro tebe.“ Matuš Lašut označil za hlavní překážky na cestě k duchovnímu blahobytu závist a hněv. Dnešnímu člověku brání v duchovním pokroku především chamtivost. Mnoho lidí je mlčky zapraženo do provozu svého života, který táhnou, aniž vědí proč a kam. Jen sotva při tom zbývá čas na duchovní záležitosti, vnitřní kontemplaci nebo modlitbu. Pokání bez modlitby není možné. Vždyť bez modlitby na pokání vůbec nemáme sílu. Chceme-li se stát lepšími, musíme se modlit. Už při prvním zjevení byl

užaslý Lašut vybědnuť **k modlitbě růžence**, která zahrnuje vše. Přirovnává modlitbu svatého růžence k růži rozkvétající v lidských rukách. Hovoří o tom, že na něj duchovně silně působí i její vůně a ovlivňuje jej stejně jako mše svatá nebo svaté přijímání.

V turzovském poselství nabádá Panna Maria i **k modlitbě za kněze**. Kteří kromě jiného udělují věřícím požehnání. Je to právě kněz, kdo svými rukama předává a sesílá Boží požehnání na lid. Požehnání je dobro, které přichází od Boha. A bez víry v Boha nelze žehnat. S požehnáním i úzce souvisí otázka duševního i tělesného zdraví. Matúš Lašut říká: „Panna Maria ti zaručí zdraví, když budeš užívat lék, který ti dává. Jaký to je? Je to velmi jednoduché – zřekni se zla a čini dobro, ovládej se a nebuď vznětlivý. Zloba je největším nepřítelem lidského zdraví a hněv je zlodějem klidu. Pokáním se uzdravujeme jak pro tento svět, tak pro věčnost.

První reakcí Lašuta po prvním zjevení bylo **smíření**. „Nedosáhneme smíření s Bohem“, říká, „když se nejdříve nesmíříme s lidmi. Proto jsem musel ještě v den zjevení odprosit všechny, kteří proti mně něco měli, abych mohl jít ráno ke svaté zpovědi a ke svatému přijímání.“ Smíření je podmínkou míru. Mír je třeba vytvářet v našem bezprostředním okolí – v rodině i v zaměstnání. Bojíš se války? Potom se vyvaruj té doma, se svými sousedy, ve své obci,“ nabádá Lašut. „Tam tě může zabít i bomba zlého slova. Jen ďábel z toho může mít radost, protože i on dobře ví, že pro Boha je lepší trocha dobra než hodně zla.“

V dnešní době plné násilí a strachu, zní poselství míru Matky Boží, zjevené v polovině 20. století, stále naléhavěji. Jedním z klíčů, kterým lze otevřít bránu k vnitřnímu míru, je milostivé srdce Panny Marie. Matúš Lašut ze své zkušenosti dodává: „Když člověk chce, vytrvá. Když se snaží, vše se postupem času naučí. I já se snažím, nemyslete si, že chodím v oblacích. Ani nejsem lepší než vy. Když to pochopíte, budete žít radostně.“ ***Královno míru – oroduj za nás!***

pro farní list zpracovala Jana Vosmeková

Tabulka lektorů na říjen 2018

PO	1			Jindrová V.		
ÚT	2			Bártová J.		
ST	3			Laštovičková M.		
ČT	4			Chromá H.		
PÁ	5			Vraníková M.		
SO	6			Pojmonová M.		
NE	7	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Němcová T.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Havlíčková V.
		přímluvy	7:00	Brukner J. ml	8:30	Vlčková P.
PO	8			Jindrová V.		
ÚT	9			Bártová J.		
ST	10			Holcmanová Z.		
ČT	11			Chromá H.		
PÁ	12			Vraníková M.		
SO	13			Pojmonová M.		
NE	14	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Holcmanová Z.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Ločárková P.
		přímluvy	7:00	Eliáš B.	8:30	Vlčková N.
PO	15			Jindrová V.		
ÚT	16			Bártová J.		
ST	17			Laštovičková M.		
ČT	18			Chromá H.		
PÁ	19			Vraníková M.		
SO	20			Pojmonová M.		
NE	21	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Bártová J.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Linhartová M.
		přímluvy	7:00	Brukner J. ml	8:30	Vlčková P.
PO	22			Jindrová V.		
ÚT	23			Bártová J.		
ST	24			Holcmanová Z.		

ČT	25			Chromá H.		
PÁ	26			Vraníková M.		
SO	27			Pojmonová M.		
NE	28	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Strašilová S.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Jindrová V.
		přímluvy	7:00	Eliáš B.	8:30	Vlčková N.
PO	29			Jindrová V.		
ÚT	30			Bártová J.		
ST	31			Laštovičková M.		

Zdena Holcmanová

Mše svaté s intencemi v říjnu 2018

Pondělí 1. října Památka sv. Terezie od Dítěte Ježíše, panny	18:00 Za Františka Čejku, sourozence, syna Miloslava, vnuka Vojtěcha a zemřelou rodinu Čejkovu a Štursovů
Úterý 2. října Památka svatých andělů strážných	18:00 Za rodiče Vomlelovy, syna, celý rod a rod Musilů. Rodiče Vlčkovy, Důstojného pána Aloise Flesara a duše v očistci
Středa 3. října	18:00 Za rodiče Landovy, zetě, rodiče Březinovy, 2 syny, živé a zemřelé těchto rodin
Čtvrtek 4. října Památka sv. Františka z Assisi	18:00 Za nová kněžská a řeholní povolání
Pátek 5. října	18:00 Za dar víry pro děti a mládež
Sobota 6. října	7:30 Za Jana Mokrého, rodiče, sourozence a celou živou i zemřelou rodinu

Neděle 7. října 27. neděle v mezidobí	7:00 Za Jana a Zdeňku Wasserbauerovy, jejich rodiče a zetě Bohuslava Peřinu 8:30 Za farnost 10:00 (Sirákov) Za rodinu Ondrákovu, Musilovu, celou přízeň a duše v očištění.
Pondělí 8. října	18:00 Za Josefa Pátka, rodinu Pátkovu, Laštovičkovu a celou přízeň
Úterý 9. října	18:00 Za Annu Brabcovou, dva manžele, děti Zdeňka a Janu a vnuka Petra
Středa 10. října	18:00 Za rodinu Svobodovu, Švecovu a duše v očištění
Čtvrtek 11. října	18:00 Za Marii Hoškovou, syna Miloslava a celý rod Hošků
Pátek 12. října	18:00 Za Václava Vlčka, rodiče a duše v očištění
Sobota 13. října	7:30 Na poděkování za dožití 60 let a za duše v očištění
Neděle 14. října 28. neděle v mezidobí	7:00 Za Františka Šlechtického a manželku, za Václava Roseckého a manželku a obě živé i zemřelé rodiny 8:30 Za farnost 10:00 (Sirákov) Za Vladimíra Novotného, jeho rodiče, rodiče Rudolfa a Marii Zvoníkovy.
Pondělí 15. října Památka sv. Terezie od Ježíše, panny a učitelky církve	18:00 Za Bohuslavu Filipovou, Jana a Ludmilu Pospíchalovy a celou živou i zemřelou přízeň
Úterý 16. října	18:00 Za Vladimíra Pibila, rodiče Pibilovy a Prechalovy, za mrtvé i živé z obou rodů a duše v očištění
Středa 17. října Památka sv. Ignáce Antiochijského, biskupa a mučedníka	18:00 Za rodiče Musilovy, tři syny, celou přízeň a duše v očištění

Čtvrtek 18. října Svátek sv. Lukáše, evangelisty	18:00 Za rodiče Holcmanovy, Dienerovy, jejich rodiče a duše v očistci
Pátek 19. října	18:00 Za živou a zemřelou rodinu Frömlovu, Šenkýřovu, Hnátkovu
Sobota 20. října	7:30 Za rodinu Rybovu a Kratochvílovu
Neděle 21. října 29. neděle v mezidobí	7:00 Za farnost 8:30 Za Václava Špačka, rodiče, rodiče Sobotkovy, živou a zemřelou přízeň 10:00 (Sirákov) Za Jana Košáka, Jana Augustina, jejich rodiče a sourozence a živou a zemřelou přízeň.
Pondělí 22. října	18:00 Za živou i zemřelou rodinu Novákovu a Linhartovu
Úterý 23. října	18:00 Za Josefa Eliáše, Václava Jaroše, rodiče, sourozence a duše v očistci
Středa 24. října	18:00 Za rodinu Kolouchovu a Roseckých a za duše v očistci
Čtvrtek 25. října	18:00 Za rodiče Dvořákovy, dar zdraví, Boží pomoc a ochranu
Pátek 26. října	18:00 Za rodiny Kulhánkovu a Horských
Sobota 27. října	7:30 Za Josefa Synka, Miroslava Polreicha a duše v očistci
Neděle 28. října 30. neděle v mezidobí	7:00 Za farnost 8:30 Za rodinu Perničkovu, Němcovu, Havlíčkovu a celou přízeň 10:00 (Sirákov) Za rodiče Jarošovy, Rychteckých, živé i zemřelé členy těchto rodin.
Pondělí 29. října	18:00 Za rodiče Ondráčkovy, dvě dcery, manželé, zetě Karla, manžele Tichých, přízeň a duše v očistci
Úterý 30. října Svátek výročí posvěcení katedrály	18:00 Za Vlastu a Josefa Musilovy, živou i zemřelou rodinu a duše v očistci
Středa 31. října	18:00 Za Vladimíra a Marii Špinarovy, jejich rodiče a celou přízeň

Změny vyhrazeny

Životní jubileum otce biskupa Jana Vokála

Předkládáme vám pár informací o otci biskupovi, který minulý měsíc oslavil 60. narozeniny. Jan Vokál se narodil 25. 9. 1958 v Hlinsku jako druhé ze tří dětí Jana a Anny Vokálových. Vyrůstal v křesťanské rodině. Po studiu Střední průmyslové školy elektrotechnické v Pardubicích absolvoval Fakultu elektrotechnickou ČVUT v Praze, kde v oboru technická kybernetika získal titul inženýra. V září r. 1983 emigroval z Československa a poté nastoupil na papežskou kolej Nepomucenum v Římě. Studoval filosofii a teologii na Papežské lateránské univerzitě. Dne 5. 7. 1988 byl v Ellwangu (diecéze Rottenburg-Stuttgart, Německo) vysvěcen biskupem Jaroslavem Škarvadou na jáhna a inkardinován do královéhradecké diecéze, z níž pochází. Roční jáhenskou praxi vykonal ve farnosti sv. Dominika v Northfieldu a na Univerzitě sv. Tomáše v arcidiecézi St. Paul-Minneapolis v USA. Kněžské svěcení přijal z rukou papeže Jana Pavla II. dne 28. 5. 1989 v bazilice sv. Petra ve Vatikánu. V letech 1989–1990 sloužil jako farní vikář v kostele Zjevení Páně v diecézi Peoria v USA. Od 1. 10. 1991 nastoupil do služeb Státního sekretariátu (Sekce pro obecné záležitosti) ve Vatikánu. V letech 1992–5 pracoval jako osobní sekretář kardinála Corrada Bafileho. R. 1997 mu byl udělen titul kaplana Jeho Svatosti a roku 2007 titul papežského preláta. Vystudoval právo a církevní právo na Papežské lateránské univerzitě, získal licenciát (r. 2005) a doktorát (J.U.D.; 2008). V roce 2009 absolvoval rigorózní řízení v oboru ústavního práva (JUDr.) na Univerzitě Karlově v Praze. Získal diplom Kongregace pro bohoslužbu a svátosti za studium manželských kauz (1991–1992) a diplom Kongregace pro blahorečení a svatořečení za studium postulátů kauz (2004–2005). V roce 2005 jej papež Benedikt XVI. jmenoval koadjutorem kanovnické kapituly při Papežské bazilice Panny Marie Větší v Římě, kde následně vykonával kněžskou službu až do biskupského jmenování. V letech 1995, 1997 a 2009 doprovázel papežské pastorační návštěvy v ČR. Dne 28. 9. 2005 byl biskupem D. Dukou OP zařazen mezi čestné kanovníky Katedrální kapituly Svatého Ducha v Hradci Králové. Dne 3. 3. 2011 jej Svatý otec Benedikt XVI. jmenoval 25. biskupem královéhradeckým. Biskupské svěcení přijal z rukou kardinála Bertoneho 7. 5. téhož roku

ve svatopetrské bazilice v Římě. Jeho biskupské heslo zní „Sub tuum praesidium“ (Pod ochranu tvou).

Převzato z Farního zpravodaje Polná

Misijní neděle

Blíží se říjen a s ním také už tradiční misijní neděle, která letos připadá na 21. října.

Na mnoha místech budou slouženy mše svaté za potřeby lidí, žijících v bídě a těžkých podmínkách, budou pořádány různé přednášky, soutěže a aktivity, jejichž výtěžky budou odeslány na Papežská misijní díla a odtud do jednotlivých misijních území. V našem kostele chystáme misijní jarmark od soboty 20. října do pondělí 22. října. S dětmi jsme vyráběli, a ještě budeme pokračovat ve výrobě dekorativních předmětů, které potom budou vystaveny v kostele s možností nákupu. Prosíme, abyste si uvědomili, že nejde o skutečnou hodnotu výrobků, ale o Vaši dobrou vůli přispět podle možností lidem a zvláště dětem, žijícím ve velmi těžkých podmínkách (nedostatek jídla, pitné vody, léků, často bez přístřeší, bez možnosti vzdělání apod.) Budeme velmi rádi, pokud se někdo z vás přidá k nám a přinese nějaký vlastní výrobek k prodeji na misijní jarmark. Rádi uvítáme každého, kdo by chtěl s námi vyrábět – děti i dospělé. Scházíme se na faře každý druhý pátek v měsíci. Děkujeme a těšíme se na Vás.

Za nízkovské misijní klubko

Jitka Mokrá, Hana Hošková a Helena Zikmundová

Připojte se k nám

Milí čtenáři Farního listu,

snažíme se, aby Farní list byl stále aktuální a plný zajímavých informací. Z toho důvodu bychom vás chtěli požádat o spolupráci. Pokud někde naleznete zajímavý článek či se sami budete chtít o něco podělit (ať už to bude akce, osobní svědectví, fotky z akcí, ...), budeme rádi, když se s námi o to podělíte. Příspěvek nemusí být nutně křesťanský. Stačí, když bude mít dobrou myšlenku či bude přínosný.

Zároveň bychom chtěli poděkovat všem, kteří do Farního listu přispěli nebo přispívají.

Těšíme se na spolupráci i případné nové tváře v redakorském týmu.

Šéfredaktoři Farního listu

Misijní klubko

Uzávěrka příštího čísla farního listu je 20. října 2018

Změna uvedených údajů vyhrazena (nutno sledovat ohlášky). Neprodejné!

Náklady na jeden výtisk činí 10 Kč.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Nížkov, Nížkov 10, 592 12

tel.: 566 675 129, IČ: 48895661, bankovní spojení: 165081021/0300

webové stránky: www.farnost-nizkov.cz

P. Zdeněk Sedlák – administrátor farnosti: sedlak.z.v@gmail.com, 604 246 882

Vojtěch Bárta, Marie Bruknerová – šéfredaktoři farního listu

farni.list.nizkov@email.cz - email

Aneta Pokorná, Jana Vosmeková, Jiří Enderle ml., Jaroslav Jelínek, Petra Eliášová –
redaktoři farního listu
